

λινο πανωφόρι όπου φορούσε το φθινόπωρο χώνοντας μέσα στις τσέπες του τα χέρια.

Πόσο είχαν όλα αλλάγμένα από τη νύχτα εκείνη που είχε κοιμηθεί στα γόνατά μου και την είχα αποθέσει στο μικρό της κρεβάτι κάτω από το καύφωμα της σκάλας!

Έμεινα όλη τη νύχτα άγρυπνος.

Τò κλάμα των νυχτοπουλιών έρχονταν θρηνηρό από τò άπάνω πάτωμα.

Ή θάλασσα κι ο άνεμος βογγοβσαν...

Τήνε θάψαμε σκάφτοντας τò χιόνι κι άνοιγοντας ένα λάκκο βαθύ μέσα στο όγρò χώμα. Έκει πλάι στο μνήμα της μάνας της.

Κατόπι έγραψα άπάνω στον άσπρο σταυρό ένα λυπητερό τετράστιχο.

Είταν οί στερνοί στίχοι που έγραψα.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ κ. Ι. ΓΡΥΠΑΡΗ

(Με την άδεια του ποιητή κ. Ι. Γρυπάρη δημοσιεύεται τò ακόλουθο γράμμα του, που έστειλε στην κυρία Αιμιλία Στεφ. Δάφνη για τò καινούριο της ποιητικό βιβλίο).

Αξιότιμη Κυρία,

Θερμότατα Σας εύχαριστώ για τὰ «Χρυσά Κύπελλά» Σας, και για την άμβροσία που μ' αυτά μās κερνάτε.

Ποιήματα σάν τόν «Καλό Σπορέα» και τόσα άλλα είναι, κατά την ταπεινή κρίση μου, από τὰ ωραιότερα που έχει να επιδείξει ή σύγχρονή μας Νεοελληνική ποίηση.

21—XI—23.

Με πολλή τιμή
Ι. ΓΡΥΠΑΡΗΣ